S p e k t r u m

Červen 2009

Zpravodaj

Českomoravské rady

Svazu klubů mládeže

Českomoravská rada Svazu klubů mládeže přeje svým členům, kolektivům a příznivcům krásné prožití prázdnin a dovolených.

Z jednání ČMR SKM

ČMR se na svých jednáních převážně zabývala průběhem žalob na vydání svého majetku vedených u soudů ČR.

Na základě rozhodnutí OS Přerov se SKM vrací 2 budovy s pozemky (dříve tiskárna HZ SKM PULS Ostrava). Další 2 budovy budou řešeny na základě odvolání Krajským soudem Ostrava.

Otázka vydání TZ Morávka bude řešena v dovolacím řízení řešit Nejvyšší soud ČR. Uvedenou nemovitost má v současné době v držení občanské sdružení Mladí sociální demokraté na základě chybného rozhodnutí Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Dalším subjektem, jehož vydání bude řešit Vrchní soud v Olomouci je firma Stavocentrál, a.s., kde Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových činí vše pro to, aby tato firma nebyla SKM vydána, místo toho, aby činila kroky k tomu, aby se tento podnik vrátil právoplatnému majiteli, kterým je prokazatelně SKM.

V dalších řízeních vede SKM s ČR a s jejími organizačními složkami soudní řízení o náhradu škody podle zvláštního zákona za škody způsobené nesprávným úředním postupem, a to ve věci neoprávněného užívání zámku Adršpach MV ČR, u objektu Stodolní 1428, Ostrava, pak ČR – Fondem dětí a mládeže a následně občanským sdružením Pionýr.

Zvláštní pozornost věnuje pravidelně situaci u nemovitosti Stodolní v Ostravě, kterou ČMR SKM pronajala firmě TWIN DRAGON, jejímiž jednateli jsou JUDr. Martin Váňa a paní Lu Shu Min. Firma přes několikeré jednání neplatí dlouhodobě nájemné a tím způsobuje SKM trvale škodu, neboť SKM nemůže použít finanční prostředky z pronájmu jak pro svou činnost, tak pro činnost svých kolektivů. Ze strany JUDr. Martina Váni došlo v dubnu 2009 k prokazatelnému podvodu, když smlouvu, uzavřenou ČMR SKM na pronájem nemovitosti 1428, Ostrava, s firmou Twin

Dragon Intertrade s. r. o., změnil podvodem na občanské sdružení Asociace Hong Fang Zu s cílem zamezit vyklizení a neoprávněnému užívání uvedené nemovitosti z důvodu neplacení nájemného a neoprávněného převodu měřičů energií na firmu Inženýrská a ekonomická služba v.o.s., o níž ČMR SKM neinformoval. Existuje vážné podezření, že ve své prokazatelně trestné činnosti se JUDr. Martin Váňa dopouští i s jinými firmami, v nichž figuruje v různých funkcích.

Přičemž tyto firmy, stejně jako firma Twin Dragon Intertrade s.r.o. a uvedené občanské sdružení, nesídlí na místech vedených v registru živnostníků a na MV ČR, nikdo je v daných místech nezná a pošta je přeposílána na P.O.Box. V této souvislosti varujeme své členy a kolektivy a upozorňujeme je na počínání JUDr. Martina Váni. Celu záležitost řeší orgány činné v trestním řízení.

Rada odsouhlasila úhradu nákladů na opravu stoupaček, rozvodů a koupelen v hotelu Bílý Lev, Praha 3.

Rada odsouhlasila požadavek Skupiny amatérských loutkářů zastoupených JUDr. Petrem Sluněčkem o finanční příspěvek pro rok 2010 k 60. výročí Loutkářské Chrudimi.

Rada vzala na vědomí pozvání a informaci zástupce České tábornické unie, že České národní kolo **PORTA 2009** se koná 26. – 28. 6. 2009 v Řevnicích, mezinárodní finále pak v Ústí nad Labem 23. – 25. 7. 2009 – info www.porta-festival.cz

Až tu malou republiku zcela rozkradem ……..,

aneb naplnění Ústavního zákona č. 497/1990 Sb. ze dne 16. 11. 1990 O navrácení majetku SSM lidu České a Slovenské republiky a zákona č. 113/1993 Sb. ze dne 23. 3. 1990 o Fondu dětí a mládeže v praxi.

Oba uvedené zákony jsou značně nedokonalé a postrádají nápravu křivd tak, jak byly způsobeny v minulém období. Nejde pouze o období let 1969 - 1989, jde zejména o to, že i po roce 1989 byly mládežnickým organizacím, které obnovily svou činnost - SKM, Česká tábornická unie, Junák - spáchány nové křivdy, které ani nestačil napáchat bývalý režim, což dokumentuje skutečnost, že o navrácení svého majetku vede SKM do dnešní doby jednání se státními orgány a následně soudní spory, přičemž ČR ani její organizační složky neučinily nic pro to, aby tento majetek byl SKM navrácen.

S ohlédnutím zpět lze jednoznačně konstatovat, že Ústavní zákon č. 497/1990 Sb. ze dne 16. 11. 1990 byl paskvil. Vzhledem k tomu, jak bylo s tímto majetkem nakládáno, existuje velmi vážné podezření, že jako takový byl zpracován skupinou osob s vědomím, že tento majetek nebude sloužit dětem a mládeži, ale bude pomalu a jistě rozkraden. Lze mít také za to, že autoři tohoto paskvilu si byli také velmi dobře vědomi skutečnosti, že z 98% se nejednalo o majetek SSM, ale o majetek organizací dětí a mládeže (SKM, ČTÚ, Junáka, Svazu pracující mládeže atd.), který tyto organizace musely na základě dvou Usnesení ÚV KSČ z prosince 1969 a z dubna 1970 O vybudování jednotné organizace dětí a mládeže pod názvem Socialistický svaz mládeže předat SSM.

Tuto skutečnost potvrzuje i posudek Ústavu stát a práva Akademie věd ČR ze dne 21. 3. 1994, čj. 334066-94, vypracovaný na žádost Ministerstva hospodářství ČR – viz jeho doslovné znění:

AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY
Ústav státu a práva
116 91 Praha 1-N.Město, Národní 18

834066 94
21 03 1994

Posudek Ústavu státu a práva AV ČR
pro Ministerstvo hosodářství ČR

Na žádost vyslovenou v dopisu 1. náměstka ministra hospodářství ČR ze dne 24.2.1994 čj. 170325/94-93 vypracoval Ústav státu a práva AV ČR následující posudek, v němž se vyjadřuje k jednotlivým otázkám uvedeným v přílohách k uvedenému dopisu.

Posudek vypracovala ředitelem ústavu ad hoc zřízená a jím vedená pracovní skupina skládající se (včetně ředitele ústavu) z osmi vědeckých pracovníků ústavu, specializovaných v oborech ústavního, správního a občanského práva.

Závěry vyjádřené v posudku byly (s výjimkou bodu X) přijaty členy pracovní skupiny jednomyslně.

I. Úvodní poznámka

Ústavní zákony č. 496 a 497/1990 Sb. (dále "zákony", popř. "oba zákony") jsou právnicky nedomyšlené, vnitřně rozporné a jejich legislativní úroveň je mimořádně nízká. V důsledku toho jejich interpretace působí značné potíže. Nicméně v zadaných otázkách většinou za pomoci interpretace připouštějí jednoznačné závěry.

II. Promlčení

1. Z formulace otázky je jasné, že je míněno promlčení občanskoprávní, tj. promlčení podle § 100 an. obč.zák. (jiné tu ostatně vůbec nepřichází v úvahu).

Podle § 100 odst. 2 obč.zák. se promlčují všechna majetková

práva s výjimkou práva vlastnického. Samozřejmé ovšem je, že se citované ustanovení § 100 odst. 2 obč.zák. týká jen těch majetkových práv, která spadají do věcné působnosti občanského zákoníku. Existuje i celá řada majetkových práv v jiných právních odvětvích, tak zejména v právu finančním, v právu správním, ale i v právu trestním atd.

Výchozí otázkou je tedy kvalifikace povinnosti bývalé KSČ a bývalého SSM (dále jen "KSČ" a "SSM"), resp. jejich právních nástupců či likvidátorů, vydat majetek státu podle obou zákonů.

2. Oba zákony rozlišují

a) přechod vlastnického práva, a popř. jiných s ním spojených práv, na stát ex constitutione, tj. bez právního úkonu (§ 2 úst.zák. č. 496/1990 Sb., § 1 úst.zák. č. 697/1990 Sb.);

b) povinnost vydat majetek, tzn. tento majetek státu odevzdat (§ 1 úst.zák. č. 496/1950 Sb., § 2 úst.zák. č. 497/1950 Sb.).

3. Tato koncepce je právnicky zcela nedomyšlená a pokud jde o povinnost vydání nemovitostí rozporná. Podle § 1, resp. 2 zákonů existuje

a) povinnost nemovitosti vydat <u>do 30 dnů</u> po účinnosti dotyčného ústavního zákona,

b) zároveň se ovšem v tehdejší evidenci nemovitostí mělo vlastnické právo státu zapsat ex constitutione (dnes ex lege), a to <u>ke dni účinnosti</u> zákonů,

c) přičemž ovšem tento zápis tehdy neměl konstitutivní účinky; byl-li však proveden, bylo tím patrně vydání nemovitosti podle zákona uskutečněno.

Z tohoto zmatku lze vytušit tehdejší "úmysl zákonodárce", aby i majetek, který KSČ a SSM měly státu "vydat", přecházel na stát ke dni účinnosti obou zákonů. Zákony samy to však explicite neříkají a nevysvětlují ani, co se rozumí "vydáním", nýbrž ve svém § 4, resp. § 3, svěřují (což je a i tehdy bylo z hlediska ústavy dost pochybné) řešení těchto otázek vládě.

4. Z toho, co bylo řečeno výše, vyplývá, že se otázka promlčení může týkat jen věcí, u kterých zákon stanoví povinnost jejich vydání (§ 2, resp. 1 zákonů), přičemž ale za výšeuvedeného předpokladu (viz výše sub 3) promlčení asi vůbec nepřichází v úvahu u nemovitostí.

5. V otázce promlčení je tedy rozhodující kvalifikace povinnosti vydat majetek podle § 1, resp. § 2 zákonů. Přes své hrubé právnické nedostatky oba zákony kvalifikaci "vydání", resp. práva státu na vydání, ve smyslu svých cit. ustanovení bez pochybností dovolují.

Při této kvalifikaci je třeba se oprostit od optického klamu, že všechny pohledávky, resp. všechny převody majetku (vlastnictví) jsou občanskoprávní. Právo státu na zaplacení daně či na zaplacení peněžitého trestu atd. přirozeně není občanskoprávní a občanskoprávní není ani přechod vlastnického práva k věcem, jejichž propadnutí bylo vysloveno trestním rozsudkem. Předmětem občanského práva totiž nejsou všechny majetkové vztahy, nýbrž podle ustanovení § 2 odst. 2 obč.zák., které je pro občanské právo klíčové, toliko takové, v nichž "mají účastníci rovné postavení".

U právních vztahů vzniklých podle ústavních zákonů č. 496 a 497/1990 Sb. však jejich účastníci rovné postavení nemají (podobně jako nemají rovné postavení stát a daňový poplatník nebo stát a ten, kdo má povinnost zaplatit peněžitý trest).

Proto ex constitutione vzniklá povinnost vydat věci podle obou zákonů není občanskoprávní a nespravuje se občanským zákoníkem, nýbrž je veřejnoprávní a spravuje se, není-li jiné zákonné úpravy, pravidly vydanými vládou podle § 4, resp. 3 zákonů.

Pro závěr, že jde o veřejnoprávní povinnost, lze podpůrně, ale v tomto případě celkem bezpečně, argumentovat též e ratione legis. Srov. např. i výraz "navrácení majetku "lidu" v názvu obou zákonů, který sám svědčí o tom, že zákony neměly v úmyslu založit

prostou občanskoprávní obligaci, opírající se o princip ekvivalence vyjádřený v cit. § 2 odst. 2 obč.zák. a kvalitativně stejnou, jako je např. obligace z kupní smlouvy.

6. Závěry: Povinnost vydat majetkové hodnoty podle § 1 úst.zák. č. 496/1990 Sb. a § 2 úst.zák. č. 497/1990 Sb. se jakožto povinnost veřejnoprávní

a) nepromlčuje podle § 100 an. obč.zák. a,

b) poněvadž ani ve veřejném právu není ustanovení o promlčení, které by se na tuto povinnost vztahovalo, nepromlčuje se vůbec.

Pro pořádek dodáváme, ač ústavu tato otázka položena nebyla, že se tato povinnost ani neprekluduje. Bez podrobnější argumentace lze bezpečně soudit, že lhůta 30 dnů podle § 1, resp. 2,zákonů, je lhůta pořádková a nikoli prekluzivní, a ani v jiném zákoně není důvod, proč by tato povinnost zanikala uplynutím času.

III. Jurisdikce

1. Z výše uvedeného závěru, že povinnost podle obou zákonů je veřejnoprávní, vyplývá, že pro její uplatnění ani event. vydobytí není příslušný soud (srov. taxativní vymezení pravomoci soudů v § 7 o.s.ř.).

Soudní cestou by bylo event. možno postupovat proti osobě od KSČ, resp. SSM, odlišné, která by věci, které podle obou zákonů mají být vydány, měla u sebe a odmítala je vydat, anebo jejich vydání jinak bránila.

2. Na rozdíl od soudní exekuce je možná exekuce správní. V souladu s § 71 odst. 1 zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení, vyžaduje provedení exekuce exekuční titul ve smyslu konkrétního vykonatelného rozhodnutí. V daném případě, kdy základní povinnost k vydání majetku stanoví přímo (ústavní) zákon, postačí jako

odůvodnění, konstatuje-li v rozhodnutí příslušný správní orgán, že věc (popř. peněžité plnění atd.) náleží do majetku, jehož vydání určuje ústavní zákon č. 496/1990 Sb., popř. ústavní zákon č. 497/1990 Sb. s uvedením článku zákona, který se na věc vztahuje. Jiné odůvodnění není potřebné.

IV. Držení

1. Ustanovení § 1, resp. 2, zákonů používají nezřetelného výrazu "držení". Je pravděpodobné, že tím nemíní "držbu" ve smyslu § 129 an. obč.zák., nýbrž volí tento výraz vzhledem k neujasněným vlastnickým vztahům KSČ a SSM. "Držení" ve smyslu zákonů je tedy asi třeba chápat extenzívně a rozumět jím vlastnictví KSČ a SSM, užívání svěřené jim státem, ale patrně i užívání sine titulo, jistě i držbu, pokud by to přicházelo v úvahu, věřitelství pohledávek atd. Z hlediska obou zákonů je ovšem v těchto případech základní právní režim stejný, resp. obdobný. Proto i to, co se uvádí v tomto posudku, platí přiměřeně o všech těchto případech.

2. Jestliže ovšem KSČ a SSM měly v "držení" věc cizí, tzn. věc, která vlastnicky náleží někomu jinému a KSČ, resp. SSM ji nabyly do své detence, popř. občanskoprávní držby, na základě nějakého občanskoprávního titulu (např. nájmem, vypůjčením apod.), režim obou zákonů se na tyto věci nevztahuje.

V. Sukcese po SSM

Otázka není zcela jasná. Všeobecně však platí, že sukcesí, a to bez rozdílu, zda univerzální nebo singulární, právní nástupce nemůže nabýt víc práv, než měl jeho právní předchůdce.

VI. Odpovědnost zmocněnců

1. Zmocněnci nejsou zákonní funkcionáři, nýbrž osoby pověřené v rámci prováděcí kompetence dané vládě podle § 4, resp. § 3, zákonů. Za svou činnost odpovídají jednak vládě (státu), jednak osobám třetím. V zadané otázce je míněna nepochybně jejich odpovědnost vůči vládě (vůči státu).

Zmocněnci jsou veřejní činitelé. Jejich odpovědnost však není nikde v zákoně upravena a vláda ji ve smyslu § 4, resp. - 3, zákonů stanovit nemůže (a ani tak neučinila). Zmocněnci tedy nemají žádnou specifickou právní odpovědnost, nýbrž odpovídají podle obecných ustanovení o odpovědnosti.

2. To znamená zejména, že odpovídají

a) administrativně tím, že mohou být ze své funkce odvoláni, neodpovídají však disciplinárně, a to ani tehdy, jestliže ve svém zaměstnání nějakému disciplinárnímu (kárnému) řádu podléhají; zmocněnci jsou ustanoveni ad personam, a to i tehdy, jsou-li třeba správními úředníky, apod.,

b) občanskoprávně, způsobí-li státu škodu, kterou lze kvalifikovat podle § 420 odst. 1 obč.zák.,

c) trestněprávně, splňuje-li jejich chování skutkovou podstatu trestného činu, zejména např. zneužití pravomoci veřejného činitele.

VII. Stanovení postupu

Ustanovení § 4, resp. 3, zákonů neurčují, jakými právními formami vláda býv. ČSFR upraví podrobnosti a postup při provádění obou zákonů. Stanoví pouze, že se tak má stát po dohodě vlády federální s vládami republik, což je od 1. ledna 1993 nepraktické. Formu této úpravy oba zákony ponechávají rozhodnutí vlády. Poněvadž zákony nemluví o "právní úpravě", ale toliko o "úpravě", mohla vláda tuto úpravu provést jak neřízením vlády,

tak prostým vládním usnesením, event. delegujícím, jak se opětovně stalo, k provedení některých úkonů nebo činností, jednotlivé své členy.

VIII. Vymezení kompetencí

Otázka je nejasná. Vymezení kompetencí ministerstev je závazně provedeno zákonem a vláda na něm nemůže nic měnit. Vymezení kompetencí v konkrétních v dotazu uvedených případech tedy není quaestio iuris, o které by se mohl vyjadřovat posudek, ale quaestio facti, tj. posouzení, do zákonné kompetence kterého ministerstva ta která činnost patří.

IX. Pravomoc vlády ukládat povinnosti primátorovi hl.m. Prahy

Povinnost primátora podílet se na základě usnesení vlády na realizaci uvedených ústavních zákonů závisí na tom, zda daná záležitost je předmětem výkonu státní správy nebo nikoliv. Pouze při výkonu státní správy je totiž orgán obce podle § 21 odst. 2 s přihlédnutím k § 13 odst. 2 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, vázán normativními a individuálními akty vyšších orgánů státní správy, které nemají obecnou závaznost. Jinak je váázán jen právními předpisy. Je tedy možné primátorovi uložit např. provedení správní exekuce ve vztahu k majetku uvedenému v ústavních zákonech č. 496/1990 Sb a č. 497/1990 Sb., nelze mu však uložit převzetí věcí z tohoto majetku, neboť v tomto případě nejde o výkon státní správy, nýbrž o úkon při hospodaření s majetkem státu.

X. Charakter ústavních zákonů č. 496 a 497 Sb.

Prodlením vlády při provádění obou zákonů došlo k tomu, že tyto zákony změnily svůj charakter. Od 1. ledna 1993 na základě čl. 112 odst. 3 Ústavy ČR ztratily charakter zákonů ústavních a nadále platí jako zákony, tj. tzv. obyčejné či prosté zákony. Tato skutečnost by podrobnější posouzení věci mohla značně zkomplikovat a právě v otázkách důsledků této změny zpracovatelé tohoto posudku nedospěli k jednotnému názoru (viz výše). Názorová různost v této věci se ovšem týká spíš teoretické stránky problému a nemá vliv na stanoviska vyjádřená výše v bodech I. až IX., která, jak uvedeno na začátku, byla přijata jednomyslně.

Prof.JUDr.PhDr.Dr.h.c. Viktor Knapp, DrSc
ředitel ústavu

V Praze dne 14.3.1994

Tento posudek také jednoznačně na straně 5, odst. IV – Držení – odst. 2 jednoznačně konstatuje „pokud měl SSM v držení věc cizí, tzn. věc, která vlastnicky náleží někomu jinému, respektive SSM ji nabyl do své detence, popř. občanské právní držby na základě nějakého občanskoprávního titulu (např. nájmem, vypůjčením atd.) režim zákona č.496/1990 Sb. a č.497/1990 Sb. s uvedením čl. zákona, který se na věc nevztahuje“.

S tímto stanoviskem AV ČR Ústav státu a práva se také jednoznačně ztotožnil Nejvyšší soud ČR ve svém rozsudku spis. zn. 29 Odo 1076-2005-366 ze dne 23. 3. 2006.

V roce 1990 obnovil SKM svou činnost a od té doby marně žádá ČR a její organizační složky o vydání svého majetku, které ho neprávem vedou a do dnešní doby drží a odmítají vydat. Jde o majetek zabavený v 70. letech Socialistickým svazem mládeže. Tento majetek převzal SSM proti

vůli sdružení bez právního důvodu, a to pouze na základě usnesení ÚV KSČ. Za tehdejší politické situace pak SSM také sám zařizoval nezákonné přepisování majetku SKM v evidenci nemovitostí a v podnikovém rejstříku na sebe.

Mezi příklady lze uvést, že ještě v říjnu 1989 byla jako majitel objektu Stodolní 9, Ostrava zapsána v evidenci nemovitostí Českomoravská rada SKM (ČMR SKM). Teprve v říjnu 1989 nechal KV SSM bez jakékoliv smlouvy o převodu nemovitosti nebo jiného dokladu o právním nástupnictví přepsat tuto nemovitost na Správu účelových zařízení SSM. Obdobná situace byla i u hospodářského zařízení ČMR SKM PULS Ostrava, jehož součástí byl i Sítotisk Přerov, kdy nezákonnou změnou listiny prohlásil ÚV SSM tyto podniky ze dne 25. 10. 1970 za své, opět bez jakéhokoliv právního důvodu. Rovněž podnik Stavocentrál vznikl z hospodářských zařízení Centrál Praha, technické služby Klánovice a Apollo Zbraslav a další a vytvořil z nich podnik Stavocentrál, ačkoli podle ustanovení § 102 zákona č. 109/1964 Sb., Hospodářského zákoníku tehdy platilo, že předchůdce Stavocentrálu mohl zrušit jen vlastník (odst. 4), že hospodářská zařízení, do něhož byl vložen majetek SKM mohl sloužit jen k obstarávání hospodářské činnosti SKM (odst. 1), protože pouze spravovalo majetek SKM a že nakonec i o jeho zřízení mohl rozhodnout pouze SKM a nikoliv SSM.

Vztahy mezi SSM a SKM se ve smyslu §1 Hospodářského zákoníku řídily úpravou podle Hospodářského zákoníku. Z právního hlediska je pak důležité, že podle § 10 Hospodářského zákoníku tehdy platilo, že „právo na ochranu socialistického společenského vlastnictví proti neoprávněným zásahům, zejména právo na vydání věci vůči tomu, kdo ji neoprávněně zadržuje, nezaniká uplynutím času“.

SKM byl společenskou organizací registrovanou u Ministerstva vnitra a jeho vlastnictví bylo jako vlastnictví, které požívalo v duchu tehdejšího centralistického pojetí hospodářské soustavy nejvyšší právní ochrany. Požadavek právní jistoty se zde proto promítl i do přísné formy vzniku smluvních vztahů. Převody majetku mezi společenskými organizacemi tak byly podmíněny uzavřením hospodářské smlouvy, jejíž platnost byla podmíněna písemností formy (§23 HZ). Takové smlouvy však osud požadovaného majetku neprovázejí. Hospodářské právo neznalo vydržení vlastnictví, do občanského práva byl tento pojem zaveden až po novelizaci Občanského zákoníku (OZ) zákonem č. 131/1982 Sb., s 10-letou vydržecí lhůtou u nemovitostí. I zde ovšem platila podmínka, aby vydržované věci nebyly z majetku v socialistickém vlastnictví (§153a/3 tehdy platného OZ). Hospodářský zákoník byl v podstatě nahrazen až přijetím Obchodního zákoníku, zákon č. 513/1991 Sb., který odkazoval na subsidiární platnost OZ (§1/2 OZ). OZ se tak od 1. 1. 1992 stal zákonem, kterým se řídí i tyto vztahy, nikoliv však se zpětnou účinností (§861 OZ v platném znění).

Je tedy zřejmé, že nezákonnost nabytí majetku ve vlastnictví SKM nemohla být zhojena uplynutím času a stále je oprávním důvodem k vydání tohoto majetku ČR, která je jen jeho neoprávněným detentorem. Podle § 126/1 OZ má SKM jako vlastník právo na vydání svých věcí, který je neprávem zadržován a také o poskytnutí náhrady za majetek, který byl odprodán a převeden na jiné majitelé.

Zákon jednoznačně stanoví, že převody majetku může provádět jen jeho vlastník, a tím SSM nikdy nebyl.

Tuto skutečnost také zmiňuje ve svém dopise ze dne 27. 9. 1973 bývalý předseda ÚV SSM Juraj Varholík, ve kterém potvrzuje, že SSM není právním nástupcem bývalých organizací dětí a mládeže, tzn. ani SKM. Tímto také potvrzuje, že SSM užívalo majetek SKM bez právního důvodu.

SSM nikdy nebyl držitelem, ale pouhým nezákonným detentorem, majetku Svazu klubů mládeže. Zákon také stanoví, že vlastnické právo je nepromlčitelné a k vydržení vlastnického práva SSM ani ČR dosud dojít nemohlo. SSM tedy užíval majetek SKM a rozhodoval o něm bez právního důvodu,

tzn. protiprávně. Tento majetek, resp. jeho části, nemohl přejít ze SSM do vlastnictví státu ani na základě zákona č. 497/1990 Sb., O navrácení majetku SSM lidu ČSFR, protože nikdy nebyl ve vlastnictví ani v držení SSM, jak předpokládalo ustanovení § 2/2 uvedeného zákona.

Ve všech těchto souvislostech existovalo podezření, že v roce 1990 bylo v tichosti v souvislosti s „majetkem SSM“ přijato usnesení, že MV ČR žádné z organizací z roku 1968 nebude obnovovat registraci a díky tomu se těmto organizacím dětí a mládeže, včetně SKM, žádný majetek vracet nebude. Potvrzuje to i vyjádření některých pracovníků MV ČR, když říkají „nechápeme, jak vám mohla být obnovena registrace, když v roce 1990 bylo rozhodnuto, že se nic obnovovat nebude a taktéž se nebude vracet žádný majetek“.

V podstatě lze konstatovat, že se předpokládalo, že tento bude rozkraden, jak o tom svědčí závěrečné stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu č. 05/36 nemovitý majetek státu spravovaný Fondem dětí a mládeže v „likvidaci“ viz věstník NKÚ 2006 str. 86 – 95, kompletní zpráva - www.nku.cz..

Rozkradený majetek SSM: tajní vlastníci

Praha - Majetek SSM, který spadal pod Fond dětí a mládeže, končil v rukou firem, které se snaží utajit své skutečné vlastníky.

Bývalý likvidátor Fondu dětí a mládeže Pavel Žák byl před pár dny obžalován, že v roce 2004 rozprodal pod cenou okolo 100 pozemků a zhruba 40 budov.

Zajímavé je, že většinu z tohoto majetku získaly pouze tři soukromé společnosti. Na to upozornil i nález Nejvyššího kontrolního úřadu z roku 2005. „Nemovitosti, které likvidátor prodal v roce 2004, byly oceněny znalci minimálně na 198 milionů korun. Likvidátor prodal tyto nemovitosti za asi 37 milionů. Z celkem 36 prodaných objektů bylo 28 objektů prodáno pouze třem společnostem,“ uvádí NKÚ.

Také policie dospěla k závěru, že likvidátor hotely, pozemky a rekreační objekty prodával hlavně třem firmám Alcredo, Bimoset a Pilates.

Zmíněné firmy mají několik společných znaků.

Společnosti Alcredo a Pilates byly založeny ve stejný den: 2. srpna 2004. Nedlouho poté jim likvidátor Žák majetek prodal.

Obě tyto společnosti mají v rejstříku zapsány jako majitele firmy z USA. Alcredo patří Wall Street Comercial Bank Corp. registrované v americkém Oregonu. Společnost Pilates zase patří Treadstone Investments LLC registrované v Arkansasu. Zjistit, kdo je jejich skutečným vlastníkem, je téměř nemožné.

Najít majitele firem se nedaří ani úřadům. Například společnost Pilates koupila hotel Kaskáda v Luhačovicích. Hotel stojí na pěkném místě u přehrady a patří k němu okolo pěti tisíc metrů čtverečních pozemků. Avšak jednatele z firmy Pilates tady nikdy neviděli. „Snažili jsme se s vlastníky zkontaktovat, ale na adrese uvedené v rejstříku jsme nikoho nenašli. Hotel chátrá a dělá nám ostudu,“ říká starostka Olga Tkáčová z obce Pozlovice u Luhačovic.

Zástupce Pilates se podle rejstříku jmenuje Ondřej Novák a bydlí v Rudné u Prahy. Zastihnout jej tu ne lze a telefon nikdo nebere.

Zástupcem další společnosti – Al credo – je advokát Petr Volšík. Na několik telefonických vzkazů a na SMS nereagoval.

Podobně nekomunikativní je zá stupce třetí společnosti – Bimoset Ta jako jediná nemá vlastníka v USA. Její předseda představenstva Petr Věšín je šéfem reklamní agentury Comunica. O nákupu svazáckého majetku se bavit nechtěl. „Nic vám k tomu neřeknu,“ řekl jen a zavěsil. Na e-mailové otázky zatím nezareagoval.

KRYSTYNA WANATOWICZOVÁ

V souvislosti s uvedeným článkem v Mladé frontě Dnes ze dne 21. 4. 2009 si řada občanů může položit otázku, zda-li majiteli uvedených firem z USA nejsou známé osobnosti ČR a proč NKÚ pro zjištění majitelů uvedených firem nepožádala o spolupráci příslušné orgány v USA.

Informace ECYC

Marina Filaretová z ruského Youth card Euro pod 26 zve na mezinárodní ekologický tábor od 2. do 9. srpna. Je to za pakatel 650 € s dopravou letecky z Moskvy do Irkutsku a zpět (za 450 € při cestě vlakem, za 325 € pro ty, kdo se do Irkutsku dopraví sami, spí se ve stanech či dřevěných baráčcích), 4x denně jídla speciální sibiřské kuchyně, program zahrnuje spoustu zajímavého včetně úklidu jakéhosi pobřeží a za příplatek 3 € nabízejí i setkání se šamanem. Zájemci kontaktujte nás o zaslání podrobností na mailu skmcmr.huttr@volny.cz.

Z činnosti našich klubů mládeže

CB Models České Budějovice

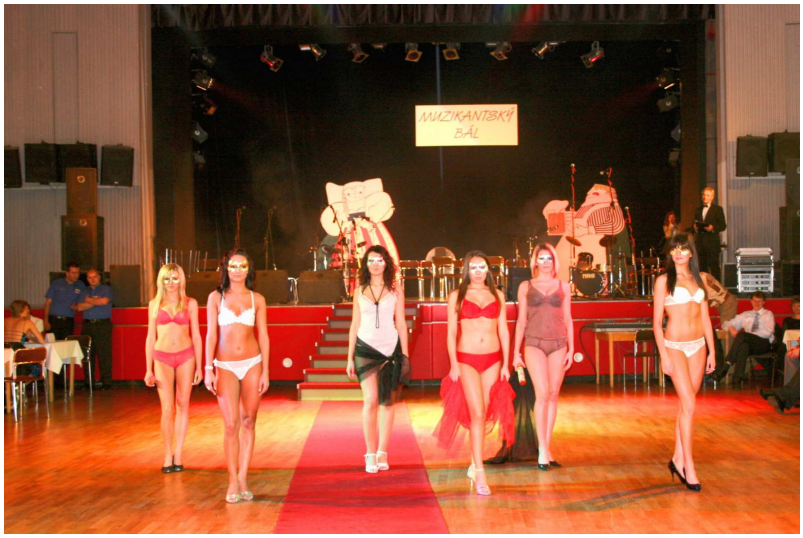

Pohyb je jejich doménou

Dnes vám chci představit skupinu dívek ve věku 15 – 20 let, které jsou členkami SKM od roku 2008. CB Models pod vedením Františka Ryby a choreografky Marcely Smutkové existuje již od roku 1996. Hned v té době byla zahájena systematická pohybová výchova děvčat a jejich příprava na neprofesionální modeling. Během dalších let pak byla tato činnost ještě rozšiřována o další pohybové aktivity.

Jako zakladatelka a vedoucí tanečního studia Domu dětí a mládeže v Českých Budějovicích jsem se zájmem sledovala zrod a vývoj této skupiny, která svým charakterem patří do SKM jako ulitá. Vždyť SKM sdružuje své členy na základě rozličných zájmů dětí a mládeže a snaží se jim pomáhat. A děvčata z CB Models, ačkoli jde vesměs o studentky středních a vysokých škol, věnují svým zálibám velký díl svého volného času.

Modeling je krásná disciplina. Nevyžaduje jen pěkné a dobře stavěné dívky, ale i kvalitní taneční průpravu, dobrou fyzickou kondici, hodně úsilí a kázně. Jedině tak mohou dívky sebejistě předstoupit před publikum na nejrůznějších výstavách, maturitních plesech, bálech, společenských večerech firem či organizací.

CB Models často vystupuje na výstavách nejen v Českých Budějovicích, ale i v Praze a Brně. Na módních přehlídkách propagují například Oděvy Prostějov, Triola Praha, Triumph a další renomované značky. Kromě oděvních firem vedení CB Models spolupracuje rovněž se začínajícími návrháři konfekce. Napomáhá zviditelnit jejich výrobky jako například ve dnech 13. – 17. května, kdy na českobudějovickém výstavišti probíhala výstava HOBBY 2009. Skupina si pro tuto příležitost připravila pořad s názvem „Cestománie s Porsche“ (jde o prodejce vozidel Volkswagen, Audi a Škoda), a zajímavým způsobem tak přehlídku automobilů obohacovala řadou pohybových kreací a módními přehlídkami. Jeden den zde také zasvětila akci „Svatební den aneb Svatba od A do Z“, kde skupina návštěvníkům připravila ukázky líčení, přípravy účesů, svatební tabule, zdobení automobilů, přehlídky svatebních šatů a tak podobně.

Na cestě k rozmanitosti

Na závěr vám povím, jak si CB Models postupně rozšiřovalo své pole působnosti. V roce 2004 začala choreografka skupiny obohacovat modelingovou činnost o stále více tanečních prvků, což postupně vedlo až k vytvoření skupiny roztleskávaček. Ty po čtyři sezony v řadě doprovázely svým programem extraligový tým HC Hockey Club České Budějovice a každým rokem se kvalita dívek zvyšovala i díky tomu, že každé léto absolvovaly na Máchově jezeře odborné soustředění pod vedením našich i zahraničních předních lektorů z oblasti „Cheerleaders“. Jinými slovy jde o roztleskávací techniky, principy bezpečnosti při stavění pyramid ze cvičenek atd. Díky těmto srazům se děvčatům CB Models podařilo v loňském roce získat 2. místo v celostátní soutěži v Praze.

Všechny tyto nabyté pohybové znalosti a dovednosti dívky od května tohoto roku zúročují též v doprovázení nově vytvořeného týmu amerického fotbalu Hell Boys České Budějovice. Během zápasů se starají o vyvolávání tolik potřebné atmosféry hráčů i diváků. Celé utkání v patřičných chvilkách doprovázejí různými formami cheerleadering – cvičením, skoky, vytvářením pyramid, pokřiky, zkrátka vším, co „hecuje“ diváky a zároveň povzbuzuje sportovní tým. Přeji jim mnoho sil, vytrvalosti a úspěchů v další činnosti.

Marie Oberfalcerová členka ČMR SK

WERICHOVCI

Ze Zpravodaje sdružení WERICHOVCI **OBŠŤASTNÍK** duben 2009/1

„Mě nikdy nenapadlo, že dělám něco pro věčnost. Dělá mi radost, když si mladí lidé zpívají naše písničky, když si je natáčejí na magnetofon. Některé písničky. Protože my jich napsali moc a většina je už nezajímá. Většině našich her už by se asi nezasmáli. A je to v pořádku, protože oni si musí psát a zpívat své písničky, smát se svým hrám.“

Jan Werich

Veselá Kampa

V neděli 19. dubna, tedy přesně v den, kdy pánové Voskovec a Werich poprvé spolu zahráli první hru pro diváky v Umělecké besedě, se sešli klauni a další veselé masky na Kampě před Werichovou vilou, která se pomalu, ale jistě obléká do nového kabátu, o který se jí stará Obvodní úřad pro Prahu 1. Ale: protože je to ještě hodně rozešitá práce, není v této chvíli možné na stavbu vstoupit. Museli jsme se tedy letos spokojit jen zavřenými vrátky, ale s dobrým pocitem, že příští rok už určitě. Ve 14 hodin začal náš malý tradiční happening se zpěvy, tanci, při kytaře a klávesách a i dalších nástrojích, které si každý účastník přinesl (nejvděčnější byly poličky, hřebeny, bubínky, dětské trumpetky atd.), na konci jsme bouchli do pytlíku svých trablů a starostí a připomněli si tak Světový den srandy, který chceme také světově prožít. Klauni, slušivé happy kloboučky, klaunské nosíky a jakékoliv další veselé masky byly oceněny.

Tradiční Čochtanova Třeboň

Čochtanova Třeboň bude letos **29. srpna**, připojujeme se k třeboňským Rybářským slavnostem, protože kapři a vodníci se mají rádi. Krásně tak zakončíme prázdninové měsíce. Mimochodem, tyto kapří slavnosti jsou každoročně docela zajímavá prezentace třeboňského rybníkářství, už jen vodníci jim tam chyběli.

Werichovci vydali půvabnou publikaci u Ljubě Hermanové s finanční podporou SKM ve výši 20 tisíc Kč. Jedná se spíše o vzpomínky na jejich společné poslední aktivity.

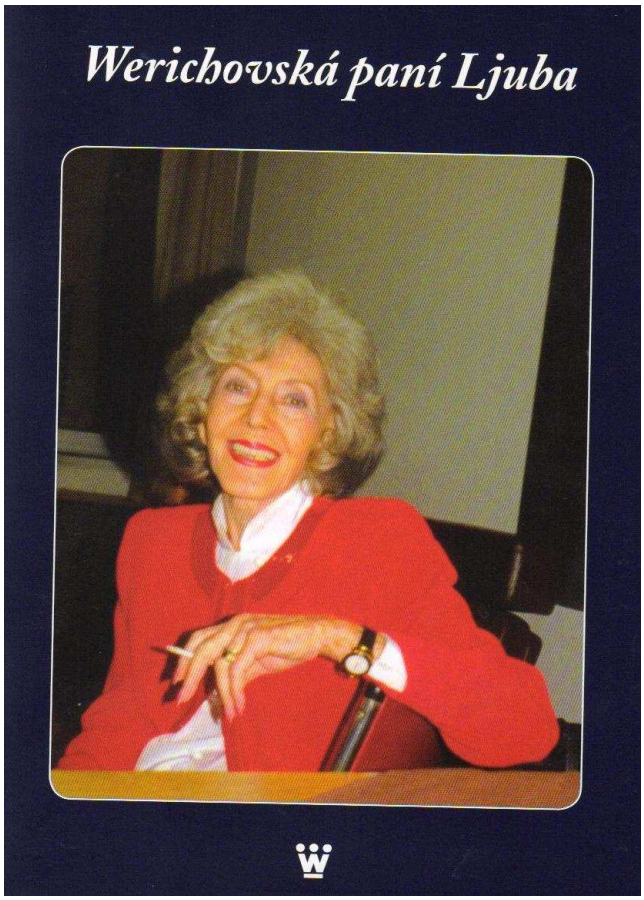

Elévové vícemistry!!!

Elévové "A" dokázali ustát tlak posledního zápasu a díky soupeřově zaváhání získali stříbrné medaile pro sezónu 2008/2009!!!!
Před posledním turnajem měl náš nejmenší elitní tým nelehkou pozici. Měli jsme sice náskok 3 bodů na třetí Florbal Rudná, ti však měli zápas k dobru a navíc lepší vzájemnou bilanci. Čtvrtí v pořadí, Bučis Team měl bodovu ztrátu o 2 body větší a vzájemná bilance hrála také pro náš tým.
Na turnaji se přes celý den děly velké věci. Rudná nejprve nestačila na Tatran Střešovice a poté dokonce prohrála i s SSK Future. Bučis Team ani jednou nezaváhal a ocitl se o bod před námi. Před posledním zápasem celého dne i soutěže bylo jasné, že pokud chceme být vícemistry Prahy, musíme porazit ne zrovno lehkého soupeře, střešovický Tatran.
Na zápas byly nominovány 4 útoky a 3 obranné dvojice. V brance jistota našeho týmu, mladší Mič:-)
Zápas začal nejlépe jak mohl, hned ve druhém střídání prokázal aktuální sniperskou formu Petr Brautferger, který střelou na bližší tyč překonal brankáře Tatranu. Celou první třetinu se hrál nadprůměrný florbal, který letos v soutěži nebyl zrovna na denním pořádku. Šance na obou stranách kryli brankáři a tak po první třetině byl stav pro nás velice příznivý, jelikož i bod nám ke stříbru bohatě stačil
Druhá třetina branku nepřinesla, hrálo se vesměs ve středu hřiště a místo pohledných akcí hra připomínala boj o každý míček.
Ve třetí třetině nejprve utíkal Mišák Kabele sám na branku, kde byl podražen. S bolestivou grimasou doběhl na střídačku zrovna v okamžiku, kdy se krásnou tahanou střelou prosadil od mantinelu Adam Červenka a bolest byla ta tam. Soupeř bohužel pro nás korigoval v zápětí. Nedůraz po odražené střele ze standardní situace vyústil ve snižující branku koho jiného než Ondry Němečka. Gólově bohatou třetí čtvrtou minutu zakončila krásná spolupráce Adama Červenky s Michalem Kabelem, který přesnou střelou/tečí poslal Klokany opět do dvoubrankového trháku. Tatran musel přidat a to byla voda na náš mlýn. V čase 6:28 se střelou přes obránce prosadil Martin Sunegh a o vítězi utkání bylo prakticky rozhodnuto. Poslední gól soutěžního ročníku byl opravdu parádní, Kryštof Krbec se prosadil střelou alá Bedla přimo ze vzduchu a stanovil konečné skóre na na 5:1 pro náš tým.

Po závěrečném hvizdu se spustila vlna euforie a všichni naši hráči naskákali na velikánskou hromadu, v níž vespodu skončil nejleší brankář soutěže, Dan Mück. Složení stříbrného týmu elévů: Dan Mück, Matouš Sluka, Tomáš Novotný, Ondra Sluka, Adam Červenka, Michal Kabele, Matyáš Krebner, Ondra Popov, Kryštof Krbec, Martin Sunegh, Petr Brauferger, Tomáš Vančura, Dan Páv, Pavel Jánoš, Martin Kabele, Vojta Michal, Petr Kandráč, Marek Jánoš, Vítek Popov, Martin Doubek, Pepa Juha, Kryštof Sýkora, Šimon Trantina, Milan Meliš, Igor Nedoma a další začínající talenti FbŠ Bohemians.

Vedoucí FBŠ Pavel Krbec

Čína nastupuje ……..

V poslední době jsme svědky zajímavých a pro někoho překvapujících informací o politickém vývoji v Číně. Kdo blíže sleduje celkovou situaci této země, vidí v tomto politickém vývoji zákonitý proces, jenž je výsledkem složitého a mnohdy dokonce strastiplného úsilí čínského lidu a jeho vedení. Modernizace a reformy, které nastoupila KS Číny a vláda v čínských podmínkách, začínají přinášet své ovoce, ale také řadu nových problémů. Celková politická linie vyjádřená heslem „budování socialismu s čínskými charakteristickými rysy“ dostatečně vyjadřuje složitost úkolů, před kterými Čína stojí. Celý tento vývoj se dotýká nejen vnitřních problémů Číny, ale rovněž se svým významem se dotýká mezinárodní scény.
Řada modernizačních opatření uvolnila tvůrčí iniciativu lidu, jako je možnost soukromého podnikání, nákupu akcií, bankovních půjček a dalších iniciativ od jednotlivců i podniků. Významnou roli hraje také finanční účast zahraničních Číňanů a jejich zkušenosti nejen v podnikání, ale také v poradenství, především pokud se týče zahraničních zkušeností a praktik.
V souvislosti s čínským vývojem a jeho nebývalým hospodářským rozvojem musíme v první řadě připomenout tradiční pracovitost, šetrnost a staletími potvrzenou schopnost překonávat jakákoli úskalí, nepřízeň přírody, kdy bylo třeba bojovat o hrst rýže. Nesmíme zapomenout ani na kruté vykořisťování ze strany vlastních otrokářů a vykořisťovatelů všeho druhu. K tomu je třeba také přičíst útrapy a vykořisťování zahraničních kolonialistů a jejich ponižování, proti kterým čínský lid bojoval až do svého vysvobození.

Základem hospodářských úspěchů je promyšleně stanovená linie, kdy hlavní směr byl zaměřen na budování infrastruktury (výroba, doprava, stavebnictví atd.). Investice šly do odvětví, která jsou hlavním těžištěm rozvoje národního hospodářství. Výroba směřovala do značné míry na export a tak země získávala nevídané finanční prostředky zvláště, když čínské závody vyráběly žádané výrobky a to za přijatelné ceny.

V důsledku světové finanční krize, jenž se rovněž odrazila na čínském vývoji, došlo i na čínskou ekonomiku a musí řešit některé problémy omezování výroby. Přesto, podle zpráv z oficielních vládních kruhů, letošní HDP by měl dosáhnout kolem 8%.

Zajímavé zprávy z poslední doby hovoří o tom, jak čínské vedení hledá svéráznou cestu k překonání existující hospodářské krize. Zahajuje budování nových železničních tratí v hodnotě kolem 70 miliard euro. Bude vybudováno a rekonstruováno na 300 tisíc kilometrů silnic a dálnic. Směrem k zaostalým provinciím na jihozápadě země vláda stimuluje především zemědělce k nákupu spotřebního zboží, jako jsou ledničky, pračky televizory, ale také aut vlastní produkce. Tito zájemci mohou získat jak úvěr, tak i daňovou slevu až do výše 13% daného výrobku. Takto paradoxně neprodané zboží v zahraničí nachází odbyt na čínském venkově a napomáhá jeho rozvoji.

Kam směřuje Čína v dnešní době, jaký směr zahraniční politiky bude uplatňovat letos a blízké budoucnosti? Na mnohé pochybnosti v tomto směru hovořil ministr zahraničních věcí Jang Tie-č´ (Yang Jiechi) ve svém projevu na druhém plenárním zasedání Všečínského shromáždění lidových

zástupců /parlamentu) v březnu letošního roku. Ve svém vystoupení se zaměřil na hlavní velmoci a země, které jsou jak významné pro světový vývoj, tak i citlivostí se dotýkají zájmů Číny. Významnou část věnoval rovněž aktivní účasti Číny na různých mezinárodních zasedáních k různým problémům. Pokud jde o **USA**, ministr Jang označil tyto vztahy za nové prezidenta Obamy jako „dobrý start“. Jeho telefonické rozhovory s čínským prezidentem Chu Ťin-tchao (Hu Jintao) za velmi prospěšné. Čínský ministr dále řekl, že „ …. Čína a Spojené státy mají široké společné zájmy“. Nakonec nedávná návštěva státní sekretářky Hilary Clintonové v Pekingu, jak se ukázalo, nebyla jen formální, ale na veřejnost neproniklo nic podstatného. Jak prohlašují představitelé obou stran, jejich snahou je nadále pokračovat ve vzájemné spolupráci v různých oblastech a upevňovat vzájemnou důvěru. Je veřejně známo, že Čína nakoupila dlužní úpisy řady amerických institucí, jelikož finanční krize těžce doléhá na USA, a proto hledají pomoc u Číny. Počátkem června t.r. ministr financí USA, Timothy Geithner, navštívil Peking, kde jednal s vicepremiérem Wang Čchi-čenem. Předmětem snahy americké strany bylo dosáhnout, aby Čína i nadále pokračovala v nákupu amerických dluhopisů. Takto může americká vláda získat další finanční prostředky na záchranu krachujících podniků.
Stručně shrnuto, USA dnes musí brát na vědomí, že Čína dosáhla úrovně světové velmoci, jejíž jak politický, tak i ekonomický vliv dále roste a stává se významným stabilizujícím faktorem ve světě.

V popředí zahraniční politiky Číny jsou pochopitelné vztahy s mocným sousedem **Ruskem**. Před 13 lety, kdy bylo podepsáno strategické partnerství o spolupráci, bylo dosaženo znatelného pokroku zvláště v posledním období. Obě strany mají zájem prohlubovat vzájemnou spolupráci a důvěru především v oblasti energetiky. Bylo dosaženo dohody o dlouhodobých dodávkách ropy a o výstavbě ropovodu a o financování v dalších oblastech ekonomiky. Letos uplyne 60 let od navázání diplomatických styků mezi oběma zeměmi a toto bude dalším impulzem pro obě strany pro spolupráci do budoucnosti.

O významu, který Čína přikládá vztahu s Ruskem, svědčí zajímavá skutečnost, že vládní orgány, zřejmě v souvislosti s tímto výročím, vyhlásily letošní rok jako „Rok ruského jazyka v Číně“. I tento fakt má napomoci rozvoji přátelství a spolupráce s Ruskem.

Vztahy s **Japonskem** jsou korektní a mají své těžiště hlavně v obchodní a hospodářské spolupráci. V tomto směru došlo k zajímavé politicko-strategické spolupráci mezi Čínou, Japonskem a jižní Koreou. Schůzka představitelů těchto zemí, která se uskutečnila v Japonsku měla velký význam. Znamená to další sblížení a prohloubení spolupráce. Nelze nevidět, že tato vzájemná spolupráce je vedena snahou jak čelit eventuelní hrozbě ze strany KLDR, která se dala na jaderné zbrojení. V této souvislosti politika lidové Číny vůči Severní Korei je zdrženlivá a tato se nedala žádným způsobem donutit k žádným neuváženým krokům při řešení tohoto problému. Všechny otázky v tomto směru konzultuje s Jižní Koreou.

Vztahy Čína – **Evropa** je další fenomén, který se dostává do popředí čínské zahraniční politiky. V této oblasti je nutné si přes veškerá předsevzetí a přání ujasnit z evropské strany cíle a koncepci vztahů s Čínou a jejich perspektivu. Čína má eminentní zájem o rozvoj vztahů se sjednocenou Evropou jako celkem, kde má už bohaté zkušenosti s mnohými zeměmi (Franci, Německo, Itálie a další). Je však nedůstojné, když některé země ještě nemají jasný postoj k otázce Tibetu a dopřávají sluchu dalajlámovi. Každému realistickému politikovi v Evropě musí být jasné, že Čína nemůže dále trpět středověkou zaostalost Tibetu a že i tato oblast má nastoupit cestu pokroku a modernizace v duchu 21. století. Neuplyne historicky dlouhá doba a tibetský lid se bude těšit ze všech vymožeností moderní doby a obohatí Čínu svou prací a kulturou. Je politováníhodné, že mnozí naši představitelé nevidí perspektivu vývoje Číny a zůstávají v zajetí zaostalých předsudků.

Prof.dr. Vladislav Dřínek – sinolog
člen Evropské společnosti pro čínská studia

HISTORIE MAJETKU SSM - pokračování

KAPITOLA V

5.1. Orgány, komise, organizace, jednotlivci

5.11. Organizační struktury v rámci Federace a České republiky

N á z e v	**1990**	**1991**	**1992**	**1993**	**1994**	**1995**	**1996**
(značkou **x** vyznačeno období činnosti)							
a) federální orgány:							
01 Federální ministerstvo Financí (FMF)	**…xxxxxxxxxxxxxxxxxx**						
02 Federální ministerstvo kontroly (FMK)	**……..xxxxxxxxxxxx**						
03 Zmocněnci vlády ČSFR		**xxxxxxxxx**					
b) republikové orgány :							
04 Ministerstvo státní kontroly MSK ČR)	**…..xxxxxxxxxxxxxxxxxx**						
05 Min.pro hosp.politiku a rozvoj ČR (MHMP ČR)	**……..xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx…….....**						
06 Min. školství, mládeže a tělových. (MŠMT ČR)	**xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx**						
07 Fond dětí a mládeže (FDM)					**xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx**		
c) komise:							
08 Komise místopř.vlády ČSFR Jozefa Mikloška		**xxxxxxxxxx**					
09 Parlamentní komise pro mládež					**xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx**		
10 Komise vlády České republiky			**xxxxxxxx**				
11 Zvláštní komise MHPR ČR				**xxxxxxxx**			
d) mládežnická organizace SSM							
12 Socialistický svaz mládeže (Svaz mladých)	**xxxxxxxxxxxxxxxxx……....??????????????**						
13 Podniky, hospodářská a účelová zařízení SSM	**xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx**						
e) mládežnické organizace po listopadu 1989 a jejich iniciativy:							
14 Mládežnické organizace obnovené a nově vzniklé	**xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx**						
15 Majetko-právní unie mládežnických organizací	**…xxxxxx..**						
16 Poradní sbor Komise vlády			**…xxxx**				
f) ostatní:							
17 Obchodní společnosti na majetku SSM				**..…..xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx**			

5.12 Náplň a odpovědnost jednotlivých institucí, hlavní aktéři

V předchozím schématu je zahrnuta významná část struktur působících v procesu hned po listopadu 1989, následně pak v období platnosti vlastního ústavního zákona, a to až do konce roku 1996. Po tomto roce celá řada institucí pokračovala ve své činnosti, ale to už se blížilo období „velkého třesku“, kdy začala v majetku a jeho transformaci konečná devastace. Tímto obdobím se již nebudu v této publikaci blížeji zabývat, v závěru uvedu pouze některá fakta, která podpoří moje tvrzení a názory na celý proces.
Mám-li se zabývat náplní a odpovědností jednotlivých institucí, nemohu se vyhnout jménům hlavních aktérů a dalších osob, které se majetkem SSM zabývali. V cause majetku každé jméno hraje svoji roli, ať důležitou nebo méně důležitou, ať pozitivní nebo méně pozitivní nebo dokonce zápornou. V každém případě těch lidí nebylo málo. Celá řada lidí měla svou představu o způsobu transformace, málo však o zákonných normách. Legislativu si většinou přizpůsobovala podle vlastního vidění věci, možná někteří pošilhávali po majetku z hlediska svého prospěchu a to nejen ve vztahu k vlastnímu majetku, ale i z důvodu politických výhod a možnosti dalšího zviditelňování své osoby. Od let 1990 – 96 uplynulo mnoho vody, mnoho lidí zapadlo do neznáma, někteří již nejsou mezi živými. Není na škodu si tato jména připomenout a nechat je vyplout na povrch. Alespoň tak jejich jistota, že se o nich již neví, je pryč. A je docela možné, že okolí ani o jejich angažování v majetku SSM nevědělo. To, že se na ně zapomnělo, již neplatí, a oni již nejsou jen tak za bukem.

Nehodlám jednotlivá jména vyloženě nálepkovat, nechci nikomu podsouvat jeho úmysly. Je však jisté, že každý, kdo s majetkem SSM po listopadu 1989 pracoval, měl k tomu svůj osobní důvod, o transformaci měl své představy a jistě musel uvažovat o nějakém konkrétním cíli. Proto si musí sám čtenář udělat vlastní názor na jednotlivce, jak to kdo myslel a co na koho hrál. Již v předmluvě jsem uvedl, že koncem roku 1991 se začaly na majetku vymezovat dvě skupiny lidí, jejichž představy a činy postupně narostly až do otevřených sporů. Objektivně je však nutno uvést, že v jednotlivých institucích nebyly názory zcela jednotné, takže každého jednotlivce nelze hodnotit podle toho, kde pracoval, ale ***jak pracoval a jak se choval.***

Nemohu se tudíž vyhnout kritice postojů a jednání těch lidí, kteří jsou odpovědni za změnu pravidel, tudíž i za nový výkop a posléze za průběh celého utkání, které skončilo fiaskem a prohrou občanských sdružení, prohrou, nad kterou zvítězili novodobí šmelináři, tuneláři, zlodějové, vykutálkové, čachmani a pseudoelita. Je určitě bez diskuze, že o zkáze rozhodly špičky a ty nesou plnou odpovědnost. Nelze ovšem pominout fakt, že těmto špičkám to někdo nakukal a obratně jim to vnutil. Byla to falešná teorie **o tzv. veškeré mládeži**. Zcela určitě musí nést i tito hráči příslušný díl odpovědnosti. Touto škodlivou filozofií „veškeré mládeže“ se budu zabývat později. Nyní se pokusím o analýzu jednotlivých institucí. Všechna jména, která příslušnou instituci representují, uvedu v tomto rozboru akademickými tituly. Oproti jejich předchozímu vynechávání tím sleduji myšlenku, aby si čtenář mohl udělat i svoji představu o předpokládané intelektuální úrovni každého aktéra.

01. Federální ministerstvo financí (FMF) :

Tento orgán státní správy je odpovědný za správu majetku ve vlastnictví státu, pokud není jmenován konkrétní správce. FMF jmenoval zmocněnce vlády ČSFR, ale jinak se o majetek SSM nijak zvlášť nepostaral. Určitým taktickým způsobem se snažil přenést odpovědnost na Komisi místopředsedy vlády ČSFR. Po vydání usnes. vlády ČSFR č.430/1991 zajišťovalo FMF převod majetku z Federace do republik. Tuto agendu ponechalo prakticky na zmocněncích a samo se angažovalo pouze v několika mimořádných případech, kdy zmocněnci víceméně taktizovali, za

podpory MSK ČR, ve svůj prospěch. Dále ztroskotala snaha o vydání majetku RKC SM a StSÚZ, kde bez orgánu činných v trestním řízení to nebylo možné. Věc později vyčpěla.

Odpovědní funkcionáři za FMF:

Prof. Ing. Václav Klaus, CSc.
ministr FMF po listopadu 1989 a ve volebním období 1990-92, v době svého ministrování byl ještě docentem, profesuru získal až za ministrování Ing. Ivana Pilipa (MŠMT ČR). Tomuto muži jsou věnovány kapitoly I a II a jeho přístup k majetku dostatečně ohodnocen.

Ing. Jan Klak
ministr FMF ve volebním období 1992 - 96, jeho činnost byla ukončena rozpadem Federace. Do procesu neměl možnost ve své funkci prakticky zasáhnout (ani kladně, ani záporně).

Ing. Jaroslav Jurečka, CSc.
náměstek ministra FMF, na něho přenesl Václav Klaus veškerou odpovědnost ministerstva za majetek SSM. Jeho postoje lze hodnotit kladně, nejenom, že se účastnil různých choulostivých jednání na různých mítincích včetně televizních diskuzí, ale osobně řešil spory se zmocněnci při převádění majetku z Federace do České republiky.

Ing. Lubomír Hejl
ředitel odboru, který byl na FMF pověřen administrativní agendou transformace majetku SSM.

JUDr. Marie Hamplová
pracovnice odboru na FMF.

02. Federální ministerstvo kontroly (FMK) :

Toto ministerstvo mělo dohlížet na čistotu právních předpisů vydávaných vládou ČSFR, kontrolovat práci zmocněnců vlády ČSFR a kontrolovat postup při vydávání majetku od orgánů a organizací SM do vlastnictví státu a to jak po věcné stránce, tak i co do jeho úplnosti. Později k těmto povinnostem přibyla i účast při předávání majetku z Federace do České republiky.

Odpovědní funkcionáři za FMK:

Ing. Květoslava Kořínková, CSc.
ministryně FMK po listopadu 1989 a ve volebním období 1990-92 a ve volebním období 1992-96 do 30.9.1992, kdy bylo FMK zrušeno a nahrazeno Nejvyšším kontrolním úřadem.

Čestmír Čejka
náměstek ministryně FMK, muž, který byl v padesátých letech internován. Přes tohoto náměstka byly řešeny pouze některé konkrétní případy, veškerou agendu si hlídala ministryně FMK osobně.

Ing. Zdeněk Řehák
ředitel odboru, který zajišťoval dohled nad transformací. Jeho pracovníci se angažovali přímo v jednotlivých orgánech a organizacích SM. Pro zmocněnce představovali profesionální pomoc při plnění jejich úkolů. Při svém působení na jednotlivých institucích spolupracovali s kontrolními orgány Finančních úřadů, sestavovali písemné závěrečné zprávy z prověrek plnění ústavního zákona a hodnotili úroveň příslušných zmocněnců. Byli obecně metodickými poradci zmocněnců vlády ČSFR. Nelze opomenout jména osob, které se angažovali na ústředních orgánech SM:

Ing. Vlastimil Birčák
Ing. Jozef Bak
Jaroslav Pecivál

03. Zmocněnci vlády ČSFR :

Touto skupinou lidí se budu zabývat samostatně, v této stati uvedu jenom jejich jména a instituce, ve kterých vykonávali svoji činnost:

Jiří Nestával	Federální koordinační centrum Svazu mladých	
Martin Mejstřík		
Ing. Vlastimil Pobořil		
Ing. Nina Šuškevičová	Republikové koordinační centrum Svazu mladých	**x**
Petr Knotek	Pražská správa účelových zařízení (PSÚZ)	**x**
Ing. Pavel Bareš	Středočeská správa účelových zařízení (StSÚZ)	**x**
JUDr .Jana Korešová	Jihočeská správa účelových zařízení (JčSÚZ)	**x**
Karel Touschek	Západočeská správa účelových zařízení (ZčSÚZ)	**x**
Ladislav Zedník	Severočeská správa účelových zařízení (SčSÚZ)	**x**
Ing. Zdeněk Petrák	Východočeská správa účelových zařízení (VčSÚZ)	**x**
Miloslava Zotyková	Severomoravská správa účelových zařízení (SmSÚZ)	**x**
Miroslav Kratochvíl	Jihomoravská správa účelových zařízení (JmSÚZ)	**x**
Ing. arch. Miloslav Steiner	Cestovní kancelář mládeže (CKM)	
Ing. Stanislav Plíšek	Rekreačně-vzdělávací zařízení Seč (RVZ Seč)	
Ing. Jiří Krátký	Mladá Fronta (MF)	
Ing. Jiří Petřík	Stavocentrál Praha (STC Pha)	
Ing. Zdeněk Matula	Agentura mládeže (AGM)	
Ing. Jan Němec	M - ART	
Ing. Marcela Sadilová	Dům dětí - Hrad	
Ing . Ludmila Klofová	Zenitcentrum	

04. Ministerstvo státní kontroly České republiky (MSK ČR):

Ministerstvo státní kontroly ČR mělo podobnou funkci jako FMK, avšak jeho kompetence a povinnosti se týkaly pouze majetku vedeného v České republice. Pracovníci ministerstva svou práci bez jakéhokoliv odůvodnění ukončili v dubnu 1991. Přerušili spolupráci se zmocněnci vlády a naprosto ignorovali převedení majetku ve vlastnictví republiky na MHPR ČR (označený v předešlém odst. **x**) v březnu 1992. Majetek účelových zařízení byl předchozím režimem dotován desítkami milionů. V roce 1991 zůstal bez dotací a postupně tak začalo docházet k jeho devastaci. Zmocněnci byli v této situaci naprosto bezmocní a byli proti své vůli nuceni sáhnout k právem kritizovaným improvizacím. V tomto případě padá vina nejen na MSK ČR, ale především na FMF. Pracovníci MSK ČR se začali causou aktivně zabývat znovu od druhé poloviny roku 1991 v souvislosti se vznikem Komise vlády ČR. Tam však již začaly působit jiné zájmy. Rok na to zvrátili původně zamýšlenou koncepci a spolu s MHPR ČR vnutili vládě ČR převedení majetku do obchodních společností. Na první pohled se zdálo, že šlo o konzervativní řešení, ve skutečnosti však šlo o sabotáž ústavního zákona.

<u>Odpovědní zástupci za MSK ČR:</u>

RNDr. Igor Němec

ministr MSK ČR od května 1991 a ve volebním období 1992 - 96 až do 30. 6. 1993, kdy bylo ministerstvo zrušeno a jeho kompetence přešly na NKÚ. Jeho osobnost byla značně rozpolcená. V dalších kapitolách na něj přijde ještě řeč a jeho „zásluhy“ budou podrobeny oprávněné kritice. Přesto, že byl dostatečně informován o cause ministryní Květoslavou Kořínkovou, neuvedl po 30. 4. 1991 svoje pracovníky do pokračování v přerušené činnosti. Na druhé straně se nechal vmanipulovat do hry pracovníky ministerstva, jejichž politická minulost byla přinejmenším diskutabilní. Svým vlivem na Václava Klause dostal na svou stranu i Karla Dybu. V jistých

kuolárech se šeptalo, že musí něco na Václava Klause vědět, jinak by nemohl mít u něho takovou podporu.

Ing. Vladimír Dušek
náměstek ministra MSK ČR. Svým zjevem působil poměrně dobrosrdečně, ovšem nakonec byla jeho činnost značně nevyzpytatelná. Jistým způsobem to byl starý lišák, který uměl do své dobře utajované hry dostat celou řadu lidí, aniž by si sami uvědomili, že mu skákají na špek.

RNDr. František Králík
poradce ministra MSK ČR. Šedá eminence, která především v roce 1992 sehrála zcela negativní úlohu na majetku SSM. Ve své roli pokračoval v dalších letech na Úřadu vlády ČR. Po volbách v červnu 1992 se choval v určitých situacích jako cynik. V cause majetku patří mezi ty, kteří byli autory filozofie „veškeré mládeže“. Bude o něm ještě řeč.

Ing. Jiří Strouhal
vedoucí oddělení na MSK ČR. Byl pracovníkem, který se zabýval převážně administrativními činnostmi, než filozofií transformace.

Ing. Bohumil Čihák
byl tzv. třítýdenním náměstkem ministra MSK ČR. Podle jedné verze byl odvolán pro zatajení své politické minulosti ve vztahu na KSČ, podle jiné pro neschopnost, podle třetí z obou důvodů, potom zůstal na ministerstvu a k 1. 7. 1992 byl převeden na MHPR ČR. Byl aktivním aktérem při zakládání obchodních společností a přišel s nesmyslným omylem na nutnost založení obchodních společností na majetku SSM, kdy úmyslně zaměnil § 761 zák.č. 513/1991 Sb., § 766 téhož zákona a de facto tak přinutil, s ostatními spoluvykuky, vládu ČR, aby usnes. vlády č. 598/1992 vydala v časové tísni. Další o tomto muži v souvislosti s MHPR ČR.

Ing. Vlastimil Bezděk
ředitel odboru na MSK ČR do 31. 5. 1992, potom převeden na MHPR ČR. Více o něm u MHPR ČR.

05. Ministerstvo pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky (MHPR ČR):

Toto ministerstvo mělo podle usnes. vlády ČR č. 423/1991 Sb. převzít majetek od Federace (od FMF) do České republiky a Komisi vlády ČR předložit návrh jeho transformace. Za tím účelem zřídil ministr svým rozhodnutím z 17. 11. 1991 zvláštní odbor pro majetek SSM. Ve volebním období 1990-92 (konkrétně od listopadu 1991 do června 1992) vycházela činnost ministerstva z představ o transformaci navazující na předchozí dohody v Majetko-právní unii, které měly podporu státu, včetně jeho představitelů předsedy vlády ČR, JUDr. Petra Pitharta, a předsedkyně České národní rady, JUDr. Dagmar Burešové. V červnu 1992 někteří členové Komise vlády ČR prohlásili tyto dva představitele státu za politické mrtvoly a přes Igora Němce přinutili Karla Dybu ke změně původní koncepce. Tuto změnu pak organizačně zajistili tak, že někteří pracovníci (hlavní aktéři) přešli z MSK ČR na MHPR ČR. Ve vedení zvláštního odboru došlo k 1. 7. 1992 na MHPR ČR ke střídání stráží. Od té doby začalo toto ministerstvo hrát nedůstojnou roli. Tato role, ministerstvu nepříjemná, trvala od 2-hé poloviny roku 1992, a to přes založení obchodních společností až do předání kompetencí na majetku SSM z ministerstva na Fond dětí a mládeže v listopadu 1994. Ale ani tím nekončila a pokračovala až do konce volebního období. Ne náhodou se tak ministerstvo dostalo do oprávněné kritiky. Zvláště v roce 1993 se představitelé MHPR ČR několikráte znemožnili ve Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Parlamentu ČR. Tak např. na otázku, zda je pravda, že současný ředitel zvláštního odboru Bohumil Čihák byl členem Lidových milicí, neuměl ministr Karel Dyba dát seriozní odpověď. Podobných trapasů, kdy neuměli pracovníci ministerstva vysvětlit důsledky jimi navržené transformace, bylo povícero.

Odpovědní zástupci na MHPR ČR:

Doc. Ing. Karel Dyba, CSc.

ministr MHPR ČR ve volebním období 1990 - 92 a ve volebním období 1992 - 96. V tomto období jako ministr skončil. Hodnost docenta obhájil ve volebním týdnu v červnu 1992. Patřil k ministrům, který byl nepříznivě posuzován nejen v cause majetku SSM, ale i v causách dalších, jako bylo řešení „vojenských újezdů“, „privatizace Telecomu“, „reorganizace učňovského školství“, „nepřiměřených a neodůvodněných odměn některých zahraničních expertů“. Jeho největším kritikem v transformaci majetku SSM byl poslanec Jiří Karas, i když, nutno dodat, byl Karel Dyba pouze poslušným vykonavatelem vůle Igora Němce. Jako ministrovi mu však chyběla potřebná rozhodnost a statečnost, jak se proti MSK ČR postavit a poslat ho do patřičných mezí. Vysvětlit si to lze asi tím, že Igor Němec měl u Václava Klause vyšší důvěru než Karel Dyba a že tenisové sady a sety, které žoviálně Karel Dyba věnoval Václavu Klausovi, neměly patřičný efekt.

Ing. Václav Kupka, CSc.

1. náměstek ministra MHPR ČR. Byl výkonným zástupcem ministra, jeho prostřednictvím řídil ministr zvláštní odbory zřízené na ministerstvu pro majetky KSČ a SSM.

Ing. Igor Hartman

ředitel hospodářské sekce. Zvláštní odbor spadal nejprve do této sekce, od 1. 1. 1992 byla jeho kompetence převedena přímo do působnosti ministra.

Ing. Václav Polák

ředitel sekce, do které byl zvláštní odbor z působnosti ministra převeden po vzniku Fondu dětí a mládeže. Osobně řídil předávání agendy v roce 1994 z ministerstva na FDM.

Ing Vlastimil Pobořil

ředitel zvláštního odboru pro majetek SSM od 18. 11. 1991 do 30. 6. 1992 (bez dalšího komentáře).

Ing . Bohumil Čihák

ředitel zvláštního odboru pro majetek SSM od 1. 7. 1992 do 31. 8. 1994, kdy byl odbor zrušen. Na MHPR ČR přešel z MSK ČR. Tento muž byl považován za pracovníka, který bude těžko zvládat úkol, který vyplýval z jeho funkce. Proto byla na ministerstvu zřízena zvláštní funkce zmocněnce nebo-li protektora, který měl činnost odboru, především pak jeho ředitele, metodicky řídit. Ukázalo se však, že prvotní hodnocení jeho osoby postrádalo analýzu jiných jeho „předností“, tak se stalo, že Bohumil Čihák svého protektora odrovnal takovým způsobem, že sám protektor vzal roha a Čihák se na to stal důležitou osobou ministerstva. Byla mu přiznávána zásluha na založení obchodních společností. V té době však nikdo neviděl chyby, kterými byl transformační proces provázen. V březnu 1993 se ztrapnil a znemožnil v parlamentním výboru, kdy tam byl sám jako zástupce ministerstva a nebyl schopen odpovědět ani jedinou otázku, na to ho v tomtéž výboru diskvalifikoval Karel Dyba v souvislosti s již uvedeným fiaskem s Lidovými milicemi.

Ing. Vlastimil Bezděk

zmocněnec ministra MPHR ČR od května 1992, dosazený na ministerstvo jako protektor z rozhodnutí Igora Němce. Funkci pojal celkem suverénně, i když se proti své vůli ztrapnil hned na začátku při jednání u předsedy vlády Petra Pitharta dne 4. 6. 1992 za účasti významných osobností státu i mládežnických hnutí. Později ho odrovnal nečekaně osobně Bohumil Čihák. MPHR ČR k tomuto souboji jenom přihlíželo, protože hlavním aktérem byli pánové z MSK ČR. V roce 1993 prohlásil, že podcenil Čihákovo podtržnictví.

06. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (MŠMT ČR)

V obecné poloze má MŠMT ČR, mimo svou hlavní náplň ve školství, na starosti realizování organizované mládeže, přidělování grantů a dotací jednotlivým mládežnickým občanským sdružením a mít určitou představu a informaci o jejich činnosti a výsledky této činnosti hodnotit. Proto byl předpoklad, že bude posuzovat požadavky ze strany jednotlivých organizací na majetek SSM s tím, že bude respektován názor samotných mládežnických iniciativ, tj. kulatých stolů,

majetko-právní unie, poradního sboru. V prvním kole tomu také tak bylo. To ovšem skončilo v květnu 1992. V říjnu 1992 pak dalo podporu vládnímu návrhu ministrů Němce a Dyby.

Odpovědní zástupci na MŠMT ČR:

RNDr. Petr Vopěnka
ministr MŠMT ČR ve volebním období 1990 - 92

PhDr. Petr Piťha
ministr MŠMT ČR ve volebním období 1992 - 96 do května 1994. Byl ministrem v inkriminované době, kdy Igor Němec se svou skvadrou otočil kolo dějin. Sám se osobně v cause nijak aktivně neangažoval, problematiku ponechal v kompetenci svého náměstka PhDr. Jana Bělohlávka. Lze v určité nadsázce říct, že ho causa svazáckého majetku nijak zvlášť neoslovila.

Ing. Ivan Pilip
Ministr MŠMT ČR ve volebním období 1992 - 96 od května 1994. Byl velkým spolupracovníkem Václava Klause, proto mu snad v roce 1997 vrazil nůž do zad, i když ještě před tím mu zařídil udělení profesorské hodnosti. K majetku SSM mohl mít aktivní vztah, protože podobně jako Stanislav Gross, se po sametové revoluci angažoval v mládežnických iniciativách.

PhDr. Jan Bělohlávek
náměstek ministra MŠMT ČR, bližší v souvislosti s Komisí vlády ČR.

PhDr. Luboš Novotný
ředitel odboru pro mládež na MŠMT ČR do října 1993. V majetku SSM se angažoval aktivně, přes některé rozpory, které mezi námi vznikly, lze hodnotit jeho činnost velmi pozitivně. V květnu 1992 (v pondělí 11. 5. 1992) jsme spolu v době od 15 hod. do 22 hod. analyzovali návrh na transformaci majetku správ účelových zařízení o pořizovací hodnotě k 31. 12. 1991 ve výši **726.538 tis Kč**, nebo-li více než 726 mil Kč . Tento návrh byl vypracován zvláštním, více jak dvacetičlenným týmem, na pracovním soustředění v Domašově ve dnech 5. – 8. 5. 1992 a předložen k projednání do Komise vlády.

PhDr. Rostislav Hubálek
ředitel odboru pro mládež na MŠMT ČR od října 1993. Jeho činnost spadá do doby, kdy do hry vstoupil FDM.

V této části kapitoly V jsem hodnotil 6 institucí a uvedl jména cca 50-ti osob, které se podílely na transformaci majetku SSM. Ve druhé části této kapitoly budeme pokračovat příště.

Vydává ČMR SKM
Registrovaný MV ČR č.j. NV-III/3-2249/68
VSP 53748/03-R, IČ: 69368813
Neprodejné, určeno pro vnitřní potřebu SKM